

Små syrlige kunstværker

Ribssorten på forsiden og her under er lidt af et særsyn blandt ribs. Hvert enkelt lille bær har et unikt rødt mønster spredt tilfældigt ud over det ellers hvide bær. Ikke 2 bær er ens, de er smukke og forunderlige men temmelig syrlige.

J. A. Dybdahl skrev i 1879 om det han kaldte Perleribs:

Perleribs

2 planter af denne sort blev modtagne her i haven (Landbohøjskolens have) fra Maurer i 1869 og ere blevne iagttagne 4 sommere.

Planterne ere af opret habitus og have meget sammentrængt væxt; Maurer anfører, at de egne sig særlig godt til pyramideform. Modningstiden begynder tidlig; frugtbarheden er middelgod.

Frugterne danne middellange, tætte klaser, ere temmelig smaae, næsten kuglerunde, gulhvid med bredere eller smallere, røde striber og pletter; de ere tilstrækkelig milde i smag, til at kunne anvendes til dessert.

Perleribs er ligesom Champagneribsen en gammel sort; den har kun betydning som en kuriøsitet eller pynt ved anretningen, naar den benyttes til dessert; til handelsbrug egner den sig slet ikke.

Dybdahls "Perleribs" er formodentlig identisk med sorten Glorie de Sablons, beskrivelsen af de 2 er ihvertfald sammenfaldende. Glorie de Sablon kan ifølge andre kilder spores til før 1858.

Dyrkningen af ribs startede ikke før i 1600-tallet og i 1700-tallet omtaler skriftlige kilder navngivne sorter heriblandt Champagneribsen, som har visse ligheder med Perleribsen idet bærrerne er bleg-røde med mørkere røde ribber. Så Champagneribs kan godt have været en fællesbetegnelse for de de brogede ribs inden den hvide variant med røde striber fik det fine navn Glorie de Sablon.

Ribsbuskens potentiale for forunderlige variationer er desværre slet ikke blevet udnyttet. Målet for forædlerne har været mest muligt af et ensartet produkt - de røde ribs så røde som muligt; de hvide ribs så hvide som muligt. Alle mulighederne for sorte, lilla og andre farvenuancer er gået i glemmebogen. På samme måde som det er sket for andre afgrøder og husdyr. Kun undtagelser som Perleribsen minder os om de oversete muligheder for variation og mangfoldighed.

Egenskaber der som Dybdahl allerede i 1879 tørt konstaterede ikke kan tilføre os noget i økonomisk forstand.

Dybdahl siger om Perleribsen "...til handelsbrug egner den sig slet ikke." - Det kunne med ligeså stor sandhed siges om de fleste andre gamle sorter og racer vi stadig har idag.

Men ligesom Dybdahl skriver om Perleribsen har de deres berettigelse som kuriøsiteter og pynt - det være sig på bordet eller i land-skabet.

Billedet på forsiden

Ud over at Perleribsens bær i sig selv er usædvanlige med de røde striber, har sorten også den egenskab, at den er lidt genetisk ustabil, så nogle skud muterer og bærer rent røde ribs. Så man, som på billedet, kan opleve rent røde klaser midt imellem de hvide med prikker og striber på samme busk.

Den egenskab gør, at man skal være mere opmærksom end ellers når man formerer sorten. Mine første buske undrede mig virkelig meget, for halvdelen havde kun rent røde bær og jeg var sikker på, at jeg havde været omhyggelig med at holde styr på kvistene.

Forklaringen kom altså på denne busk da den efter mange år pludselig satte de røde klaser.

Heine Refsing